

**National Library
of Sweden**

Denna bok digitaliserades på Kungl. biblioteket år 2012

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1954:8

Justitiedepartementet

NORDISK KONTAKT

**BETÄNKANDE OM UTGIVANDE
AV EN NORDISK PARLAMENTARISK
TIDSKRIFTSPUBLIKATION**

Stockholm 1954

Statens offentliga utredningar 1954

Kronologisk förteckning

1. Svensk namnbok 1954. Statens Reproduktionsanstalt. 224 s. Fi.
2. Musikliv i Sverige. Betänkande med förslag till åtgärder för att främja det svenska musiklivets utveckling. Idun. 447 s. E.
3. Kollektivhus. Victor Petterson. 116 s., 20 s. pl. S.
4. Moderskapsförsäkring m. m. Idun. 154 s. S.
5. Vården vid ungdomsvårdsskolorna. Victor Petterson. 138 s. S.
6. Ärvdabalk. Norstedt. 257 s. Ju.
7. Nordisk passfrihet. Del III. Upphävande av all passkontroll vid gränserna mellan de nordiska länderna. Gernandt. 39 s. U.
8. Betänkande om utgivande av en nordisk parlamentarisk tidskriftspublikation. Gummesson. 14 s. Ju.

Anm. Om särskild tryckort ej anges, är tryckorten Stockholm. Bokstäverna med fetstil utgöra begynnelsebokstäverna till det departement, under vilket utredningen avgivits, t. ex. E. = ecklesiastikdepartementet, Jo. = jordbruksdepartementet.

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1954:8

Justitiedepartementet

NORDISK KONTAKT

BETÄNKANDE OM UTGIVANDE
AV EN NORDISK PARLAMENTARISK
TIDSKRIFTSPUBLIKATION

GUMMESSONS BOKTRYCKERI
STOCKHOLM 1954

NORTHWEST

THE STATE OF NEW YORK
IN SENATE
JANUARY 1, 1891

11

Till Herr Statsrådet

och Chefen för Kungl. Justitiedepartementet

Med stöd av Kungl. Maj:ts bemyndigande den 23 juli 1953 tillkallade chefen för justitiedepartementet den 24 juli 1953 ledamoten av riksdagens andra kammare, chefredaktör Rolf Edberg, och byråchefen Olof Rydbeck för att — i samråd med representanter för andra nordiska länder — såsom sakkunniga inom departementet utreda frågan om utgivande av en nordisk parlamentarisk publikation. Till sekreterare åt de sakkunniga förordnades den 22 september 1953 bibliotekarien Tryggve Byström.

Sedan de sakkunniga i samarbete med kommitterade från Danmark, Finland och Sverige utfört sitt uppdrag, får de härmed överlämna sitt betänkande i frågan.

Stockholm den 19 februari 1954.

Rolf Edberg

Olof Rydbeck

/Tryggve Byström

Till Högskolestyrelsen

och Chalmers tekniska högskolan

Medan det är känt att de tekniska högskolorna i Sverige
för tillämpad forskning och utveckling har varit
något besvärliga att förhålla sig till, så har de
för att -- i samråd med regeringen -- kunna
sammansätta en teknisk kommission för att
parlamentarisk organisation för tekniska högskolorna

den 22 september 1953 bildats en teknisk kommission

Sedan de tekniska högskolorna i Sverige har varit

land och Sverige vill uppnå de tekniska högskolorna

kunde i frågan.

Stockholm den 18 februari 1954

Med vänlig hälsning

Med vänlig hälsning

Utredningsuppdraget

Vid Nordiska rådets första session i februari 1953 i Köpenhamn förelåg ett förslag om utredning av möjligheterna att i informationssyfte utge en nordisk parlamentarisk bulletin. Efter tillstyrkande utlåtande av kulturutskottet beslöt Nordiska rådet enhälligt att till medlemsstaternas regeringar rikta följande rekommendation (rekommendation nr 1):

Det nordiske råd som finner det av betydning at rådets arbeid forankres i et utbredt kjennskap til den virksomhet som foregår i rådet og i øket kjennskap innen de enkelte land til de spørsmål som behandles i de øvrige nordiske parlamenter,

henstiller til medlemsstatenes regjeringer — i tilfelle i kontakt med Finlands regjering — å la utrede de nærmere muligheter for utgivelse av en nordisk parlamentarisk publikasjon som kan tjene dette foremål.

Rekommendationen hade föranletts av en framställning i rådet av Rolf Edberg m. fl., i vilken de fördelar som skulle vinnas genom utgivande av en dylik publikation utvecklas bl. a. på följande sätt:

(Det finns) skäl att anta att initiativ i det ena landet många gånger skulle kunna ge impulser till likartade initiativ i andra länder och att argument ur den politiska debatten i det ena landet skulle kunna i än högre grad än som sker befrukta debatterna i andra. Detta gäller icke enbart i frågor av direkt nordisk räckvidd utan också mera generellt, eftersom de problem som de nordiska länderna på olika områden möter många gånger är ganska likartade. Även där inga direkta impulser skulle vara att hämta måste likväl själva utblicken över de närmaste grannländernas poli-

tiska liv vara av värde. Kunskap om varandras förhållanden och problem är den första förutsättningen för ett harmoniskt samarbete.

Vid ett gemensamt möte mellan Nordiska rådets presidium och medlemsstaternas utrikesministrar i Oslo i mitten av maj 1953 enades man att för frågans behandling tillsätta en gemensam kommitté, bestående av en representant för regeringen och en för den nationella rådsdelegationen i varje medlemsstat. Finlands regering skulle inbjudas att delta i kommitténs arbete.

Som medlemmar i kommittén har deltagit:

från *Danmark*: förutvarande inrikesministern, folketingsman Bertel Dahlgaard och legationsrådet Sigvald Kristensen;

från *Finland*: legationsrådet C. O. Frietsch (från den 2 februari 1954);

från *Norge*: förutvarande försörjningsministern, stortingsman Nils Hønsvald och förste arkivarien Reidar Omang

samt från *Sverige*: ledamoten av riksdagens andra kammare, chefredaktör Rolf Edberg och byråchefen O. Rydbeck.

Kommittén har sammanträtt in pleno i Stockholm den 17 december 1953, varvid Finland och Island representerades av legationsrådet C. O. Frietsch resp. envoyén Helgi Briem som observatörer.

Med avgivandet av detta betänkande anser kommittén sitt utredningsuppdrag slutfört.

Utredningen

Publikationens innehåll

Enligt förslagsställarnas åsikt borde innehållet i en publikation av föreslagen art utgöras *dels* av referat av Nordiska rådets egna överläggningar och rekommendationer *dels* av meddelanden om alla viktigare beslut och koncentrerade referat av viktigare debatter i de nationella parlamenten. Vid frågans behandling i kulturutskottet ifrågasattes emellertid från visst håll, om icke syftet delvis kunde vinnas genom att ge ut en publikation av närmast registerartad karaktär, som i koncentrerad form förtecknade de ärenden som behandlats i de enskilda parlamenten och kunde vara av intresse för parlamenten i andra nordiska länder, i synnerhet om därmed förenades möjlighet för de enskilda parlamentsledamöterna att på ett bekvämt sätt rekvirera dokument i dylika frågor.

En ren förteckning över i de nordiska parlamenten behandlade viktigare ärendena tjänar enligt de kommitterades uppfattning dåligt det syfte som uppställts för publikationens utgivande. Förslaget är väl snävt tillskuret efter parlamentsledamöternas behov. Även om det är särskilt viktigt, att publikationen blir till nytta för denna kategori, bör den dock ges en sådan utformning, att även den politiskt intresserade allmänheten kan tillgodogöra sig den. Det synes också vara orealistiskt att räkna med så stor självverksamhet hos publikationens läsare, som den registermäs-

siga utformningen förutsätter. För en effektiv informationsverksamhet fordras, att det kunskapsstoff som skall spridas serveras bekvämt och i intressväckande form.

Skälet till att registerförslaget framförts, synes också mindre ha varit övertygelse om dess positiva förtjänster än att vissa praktiska svårigheter ansetts vara förknippade med verkliga referat av den parlamentariska verksamheten. Det är också obestridligt, att sådana ställer stora krav på redaktionens omdöme och objektivitet. Särskilt när det gäller återgivning av parlamentsdebatter, kan det förutsättas, att stoffurval och intresseinriktning kommer att nagelfaras och kritiserats icke minst ur partisynpunkt. Enligt de kommitterades mening bör dock denna risk tillmätas föga betydelse vid sidan av det informativa värdet av en utförligare framställning.

De kommitterade anser följaktligen, att publikationen bör utformas som en löpande redogörelse för de nordiska ländernas parlamentariska verksamhet. För att stimulera läsarnas intresse bör så långt som möjligt ett reportagemässigt framställningssätt eftersträvas.

Rimligt är, att Nordiska rådet såsom en gemensam nordisk parlamentarisk institution erhåller en relativt utförlig behandling av debatter och rekommendationer. Detta kan dock icke bli det väsentliga. Det ojämförligt största utrymmet måste tillfalla materialet från

de nationella parlamentens verksamhet. Det är dock härom det i främsta rummet gäller att sprida kännedom i grannländerna. Den del av detta material som kan väntas möta det största intresset hos publikationens läsare torde vara debattreferaten. Med en god journalistisk utformning kan sådana ge liv och färg åt publikationen. Av utrymmesskäl kan det dock huvudsakligen blott bli fråga om att behandla remiss- och trontalsdebatter och viktigare debatter i frågor av nordisk räckvidd. Även med denna begränsning torde det i regel bli möjligt att mera utförligt återge endast partiledarnas eller andra för partiernas ställningstagande eller eljest betydelsefulla inlägg. I samband med referaten bör för läsarnas orientering lämnas kortfattade upplysningar om ärendenas förhistoria (t. ex. utskottsbehandling- en) och de fattade besluten.

Lika angeläget ur rent informativ synpunkt är, att i publikationen intages redogörelser för viktigare propositioner (regeringsförslag) och eventuellt även enskilda nordiskt intressanta motioner (privata förslag), redan i samband med deras framläggande. Detsamma bör gälla det förstadium till den parlamentariska verksamheten som utgöres av kommittébetänkandena. Själva tillsättandet av en kommitté kan vara av så stort intresse för övriga nordiska länder att redan det förtjänar en notis. Även andra företeelser i mer eller mindre nära samband med den parlamentariska verksamheten kan tänkas böra uppmärksammas.

Ett referat av den art som här skisserats tillfredsställer i regel icke ett mera djupgående intresse i speciella frågor. Fördenskull bör därutöver, såsom föreslagits i kulturutskottet, skapas möjlighet för enskilda parlamentsledamöter — eventuellt även myndigheter och press — att bekvämt rekvirera önskade

dokument från de övriga nordiska ländernas parlament. För underlättande härav intages lämpligen i publikationen nödiga upplysningar om titlar och nummer. Om dylika uppgifter skall lämnas i samband med referaten eller samlas till ett särskilt dokumentregister i slutet av varje publikationshäfte, blir en redaktionsteknisk fråga.

För den riktiga förståelsen av ett referat av t. ex. en viss parlamentsdebatt fordras ibland förkunskaper om vissa för vederbörande land säregna förhållanden. Om upplysning kan lämnas i en kort kommentar eller not, bör detta göras. Om det gäller ofta återkommande eller till den nordiska allmänbildningen hörande företeelser, bör emellertid informationer härom samlas till ett särskilt kalendariskt avsnitt av karaktär "bra att veta". Här kan meddelas notiser om konstitutionella och administrativa särförhållanden, språkliga och terminologiska egenheter, prominenta och aktuella nordiska personer, statistiska data m. m. Jämförelser mellan de nordiska länderna i olika avseenden kan göras på ett intresseväckande sätt.

Källmaterial

Publikationen kommer i främsta rummet att bygga på parlamentariska eller andra officiella dokument. I fråga om debatterna är dock att märka att de officiella protokollen publiceras först ett par veckor, ibland till och med flera månader efter sammanträdesdagen. Då publikationens innehåll bör hållas så aktuellt som möjligt, blir det mera sällan möjligt att grunda debattreferaten på dessa protokoll. För Danmarks och Sveriges vidkommande erbjuder sig i stället som användbar källa de 1 å 2 dygn efter debatten utkommande snabbprotokollen. I Finland, Island och Norge, där snabbprotokoll icke utges, finns enligt vad de kommitterade in-

hämtat, möjlighet att erhålla kopior av utskrifterna av debattstenogrammen. På liknande sätt torde snabb tillgång till Nordiska rådets material kunna säkras.

Periodicitet och omfång

Förslagsställarna tänkte sig, att publikationen skulle utges med ett nummer var 14 dag eller en gång i månaden under parlamentens sessionstider. I kulturutskottet ifrågasattes också utgivning kvartalsvis oberoende av sessionstiderna.

En kvartalsvis utkommande publikation kan helt naturligt icke erbjuda samma aktuella intresse som en månads- eller 14-dagarsbulletin. Dess innehåll skulle närmast få karaktär av mer eller mindre överarbetade översikter, av studier i de nordiska ländernas legislativ-parlamentariska verksamhet. Dylika skulle givetvis i och för sig vara av värde, men dels publiceras redan material av denna art i vissa periodiska organ, dels passar det tvivelsutan bättre det uppställda syftet med publikationens utgivande, om den genom färsk och journalistiskt utformade referat gör det möjligt att hålla sig à jour med det parlamentariska händelseförloppet. En relativt tät utgivning av publikationen synes därför vara avgjort att föredraga. Vid valet mellan alternativen en gång i månaden eller en gång var 14 dag spelar även kostnadsfrågan en viss roll. Av den kalkyl över tryckningskostnaderna, som återfinnes i *bil. 3.*, torde emellertid framgå, att prisskillnaden, även om man räknar med ett 25 % mindre sidantal per år vid månadsutgivning, icke är avskräckande stor. Under sådana förhållanden bör det vara motiverat att låta aktualitets-synpunkten vara avgörande och stanna för 14-dagarsalternativet. Med hänsyn till de praktiska svårigheter, som kan

tänkas uppstå vid publikationens start, kan det dock bli nödvändigt att under det första verksamhetsåret, eller till dess erfarenhet och rutin vunnits, nöja sig med utgivning en gång i månaden.

I enlighet med förslagsställarnas tanke bör utgivningen av naturliga skäl inskränkas till parlamentens (och Nordiska rådets) sessionstider. Därvid är att märka, *dels* att de olika parlamentens sessionstider kan variera något i längd och förläggning under året samt icke heller helt sammanfaller, *dels* att Nordiska rådet tills vidare icke har någon fixerad tidpunkt för sina sessioner. Av en gjord beräkning av de nordiska parlamentens genomsnittliga sessionstider efter kriget (*bil. 1*) framgår dock följande fakta: 1) Juli och augusti månader är normalt sessionsfria. 2) I september pågår session i regel endast i Finland. 3) Mellan mitten av december och mitten av januari hålles i allmänhet julferier (med undantag av Island). (Dessutom förekommer påskferier, som varierar mellan en och tre veckor.) Med stöd härav kan antalet nummer per år vid utgivning var 14 dag beräknas bli 18 (vid månadsutgivning 9). Om Nordiska rådet sammanträder utanför parlamentens normala sessionstider — 1954 års session är ju utsatt till första hälften av augusti — eller något parlament har förlängd eller extra session, kan detta motivera utgivning av extra-nummer.

Arbetsplena har ej samma utformning i de olika parlamenten. Medan den svenska riksdagen vanligen endast har ett arbetsplenium i veckan (på onsdagarna), förekommer i de övriga länderna plenararbete två eller flera dagar per vecka. Minst anlitade veckodagar synes vara lördagar och måndagar. Med hänsyn härtill torde det vara lämpligt att sätta "deadline" till fredagen. Redigeringen kan då avslutas under vecko-

slutet och manuskriptet vara tryckeriet till handa på måndagsmorgonen. (Det isländska materialet torde av naturliga skäl böra avsändas något tidigare än det övriga). Distributionen av det färdiga numret bör då kunna ske under följande torsdag och nå de flesta motagarna under fredagens lopp.

För det enskilda numret kan vid utgivning var 14 dag 48 sidor (3 ark) — i dubbelspaltat tryck och i samma format som Nordiska rådets handlingar — anses vara ett lämpligt omfång. Givetvis bör sidantalet kunna variera inom vissa gränser med hänsyn till växlingar i källmaterialets tillflöde. Troligen blir det härvid huvudsakligen fråga om en reducering av sidantalet. Normalt bör en viss proportion upprätthållas i fråga om det utrymme som ägnas åt vart och ett av de berörda parlamenten. I ett 48-sidigt nummer kan genomsnittligt 45 sidor tänkas ägnade åt referat. Av dessa tilldelas rimligen Danmark, Finland, Norge och Sverige normalt 10 var och Island 5. Vissa förskjutningar i proportionerna bör naturligtvis vara möjliga i förhållande till växlingar i de olika ländernas parlamentariska intensitet. Det återstående utrymmet i det 48-sidiga häftet (normalt 3 sidor) reserveras för kalenderavdelningen.

Vid utgivning en gång i månaden torde ett omfång av 72 sidor vara tillräckligt, då en viss koncentration av den mindre aktuella delen av materialet här blir nödvändig. Ett större sidantal skulle också göra det enskilda häftet rätt ohanterligt. Den proportionella fördelningen av stoffet på avdelningar och länder förblir givetvis i princip densamma.

Språk, titel, omslag

Det synes självklart, att materialet från de danska, norska och svenska

parlamenten lämnas på respektive lands språk. Bidragen från Finland bör i enlighet med stadgad praxis i nordiskt samarbete avfattas på svenska. För det isländska materialet bör på motsvarande sätt föreskrivas användning av skandinaviskt språk. Av hänsyn till de finska och isländska medborgare som icke förstår något av de andra ländernas språk bör emellertid en kortfattad resumé lämnas på finska resp. isländska av de referat som icke härrör från det egna landet. Dessa översättningsresuméer, som icke bör få överskrida sammanlagt 4 sidor per nummer, torde rättvist få belasta Finlands och Islands utrymmeskvote.

Publikationens titel bör av praktiska skäl väljas så, att den utgöres av för de tre nordiska centralspråken gemensamt språkmaterial. De kommitterade har diskuterat ett flertal förslag, bland vilka *Nordisk Kontakt* befunnits mest tilltalande.

Publikationen bör förses med ett smakfullt och innehållet kännetecknande omslag, lämpligen komponerat i samverkan mellan nordiska konstnärer.

Avsättning och upplaga

Det kan anses självfallet, att publikationen skall kostnadsfritt distribueras till samtliga ledamöter i de berörda parlamenten. Därutöver bör den också komma vissa myndigheter och offentliga institutioner till handa, såsom regeringsdepartement, centrala ämbetsverk, lokalförvaltningens högsta organ, beskickningar i utlandet, större bibliotek m. fl. I detta fall kan det ifrågasättas, om icke en prenumerationsavgift bör utkrävas men med hänsyn till att kostnaderna under alla förhållanden drabbar det allmänna torde gratisutdelning såsom administrativt enklare vara att föredraga. Att pressen — såväl dagspress (riks- och lokaltidningar)

som av politiska partier, folkrörelser och näringslivets centrala organisationer utgivna organ — i vidaste utsträckning får tillgång till publikationen, måste anses synnerligen önskvärt. I själva verket är det i viss mån en förutsättning för uppnående av det uppställda informativa syftet att man försäkras sig om tidningarnas välvilliga medverkan. Publikationen bör också med fördel kunna läggas till grund för kommentarer och informationer om politiska förhållanden i grannländerna. Det är därför väl motiverat, att publikationen gratis distribueras även till pressen. För övriga intresserade bör fastställas ett visst relativt lågt prenumerationspris, förslagsvis 12 sv. kr (16 d. kr och n. kr, 500 fmk, 35 isl. kr). Det är försiktigast att till en början icke räkna med någon större avsättning genom försäljning. I *bil. 2* har gjorts en ungefärlig uppskattning av det antal exemplar som kan väntas utgå för gratisdistribution. Den erhållna slutsumman synes utvisa, att även om man räknar med en viss marginal för försäljning skulle en upplaga om c:a 3.000 exemplar vara tillräcklig.

Administration och redaktion

I Nordiska rådet hänvisade såväl förslagsställarna som kulturutskottet till möjligheten att anförtro publikationens utgivning åt rådets sekretariat. Med hänsyn till att Finlands anslutning till företaget inte på något sätt bör försvåras har de kommitterade dock icke ansett det lämpligt att formellt knyta det till Nordiska rådets verksamhet.

Överinseendet över publikationen bör enligt de kommitterades mening anföras åt en styrelse. Då utgivningen återgår på ett parlamentariskt initiativ och innehållet är ägnat åt den parlamentariska verksamheten, synes det naturligt att ge denna styrelse formen av

en nordisk parlamentarisk kommitté. Som det är önskvärt, att även den parlamentariska oppositionen kan bli representerad i denna, bör medlemsantalet vara två ledamöter för varje land (en för Island). Kommittén kunde lämpligen utses av de nationella delegationerna i Nordiska rådet (för Finlands del förslagsvis av den finska riksdagens interparlamentariska grupp). Det bör tillkomma styrelsen att utverka erforderliga anslag för publikationens utgivning, tillsätta redaktionspersonalen och avgöra frågor rörande publikationens redigering av principiell natur.

Redaktionen bör utgöras av en huvudredaktör i det land, där publikationen kommer att tryckas och utgivas, samt lokalredaktörer i de övriga. Lokalredaktörerna svarar för det egna landets material inklusive den för översättning avsedda resumén. Huvudredaktören, som samtidigt fungerar som lokalredaktör för sitt eget land, tillser, att proportionerna mellan respektive länders material i stort sett upprätthålles, samt ombesörjer översättningen av resuméerna och publikationens tryckning. Publikationens kalenderavdelning redigeras av huvudredaktören med biträde av lokalredaktörerna. På redaktionspersonalen måste ställas ganska stora krav. Den måste besitta kunnighet i politiska och administrativa frågor, journalistisk talang och intresse för det nordiska samarbetet. Uppdragen bör betraktas som bisysslor och avlönas med årligt arvode.

De kommitterade har ej tagit ställning till frågan om var publikationen skall tryckas och utges. Innan detta avgöres, bör på grundval av infordrade offerter undersökas, i vilket land tryckerikostnaderna ställer sig lägst. Lika viktigt är emellertid också att tillse, att det tryckeri som kommer att anlitas kan garantera gott flerspråkigt tryck

och snabbast möjliga leverans. På utgivningsorten måste finnas tillgång till finska och isländska översättare, då det annars riskeras, att publikationens färdigställande onödigt fördröjes.

Distribution

Det bör eftersträvas, att publikationen kommer mottagarna så snabbt som möjligt tillhanda. Detta torde innebära, att distributionen i princip ordnas centralt, och bekvämast sker den då troligen genom tryckeriets försorg. Den del av upplagan som är avsedd för parlamentsledamöterna bör dock med fördel kunna sändas i klump till respektive parlament för vidare fördelning genom kansliernas försorg.

Kostnader

För beräkning av tryckerikostnaderna har preliminär offert infordrats från några svenska tryckerier. Enligt det lägsta anbudet (*bil. 3*) skulle priset för 18 48-sidiga nummer i en upplaga om 3.000 exemplar bli 30.200 sv. kr, medan 9 72-sidiga nummer i lika stor upplaga skulle kosta 8.000 kr. mindre. Till dessa summor får läggas eventuella kostnader för extranummer, övertidsarbete m. m. Arvodena till redaktionspersonalen har beräknats till 38.000 sv. kr. I detta belopp har inräknats kostnaden för erforderligt biträde åt huvudredaktören. Beträffande övriga utgifter må hänvisas till det budgetförslag som återfinnes i *bil. 4*.

På inkomstsidan har endast upptagits en nominell post för inflytande prenumerationsavgifter. De kommitterade har diskuterat, huruvida publikationen delvis kunde finansieras genom upptagande av annonser. Det har icke ansetts uteslutet att inom vissa av publikationens karaktär betingade gränser anlita denna utväg (i förening med motsva-

rande utvidgning av sidantalet), men de kommitterade har dock ej på detta stadium velat räkna med dylik inkomst. Det årliga anslag som skulle erfordras för utgifternas täckande har därför tills vidare uppskattats till 80.000 sv. kr (106.000 d. kr, 3.555.000 fmk, 250.000 isl. kr, 110.000 n. kr).

Kostnaderna för publikationens utgivande bör fördelas mellan de intresserade länderna efter vissa närmare angivna grunder. Dessa kan tänkas fastställda på olika sätt. Man kan utgå från det antal representanter varje land har i Nordiska rådet (med ett motsvarande tal för Finland). Det är också tänkbart att låta de relativa folkmängdstalen bli avgörande eller helt enkelt tillämpa Förenta nationernas repartitionstal (med särskilt fastställd siffra för Finland). Mest tilltalande synes dock vara att söka fördelningsgrunden i publikationens relativa avsättning inom resp. länder. Av *bil. 2* framgår, att offentliga institutioner och press som mottagare av publikationen fördelar sig procentuellt någorlunda på samma sätt som parlamentsledamöterna i de fem staterna. De kommitterade har därför stannat för att föreslå, att de senares relativa antal lägges till grund för kostnadsfördelningen, detta så mycket mera som parlamentsledamöterna ju blir de primära mottagarna. Med viss avrundning når man på så sätt det resultat som *bil. 5* utvisar. Skulle något land för gratisutdelning önska erhålla exemplar utöver dess fastställda andel av upplagan, bör dessa betalas särskilt.

Utgivningens början

Förberedelserna för publikationens utgivning bör bedrivas så snabbt, att den kan ta sin början om möjligt redan i samband med Nordiska rådets session i augusti 1954 eller i varje fall senast i januari 1955.

Sammanfattning

De kommitterade föreslår, att en periodisk publikation med titeln Nordisk Kontakt utges i samverkan mellan de fem nordiska länderna med början senast i januari 1955. Publikationen skall innehålla journalistiskt utformade referat av de nordiska ländernas parlamentariska verksamhet. Den skall utges med ett 48-sidigt häfte var 14 dag under parlamentens sessionstider, eventuellt till en början med ett 72-sidigt häfte en gång i månaden. Huvudspråk blir danska, norska och svenska med resuméer på finska och isländska. Upplagan, som satts till 3.000 exemplar,

skall till största delen utdelas kostnadsfritt till parlamentsledamöter, myndigheter och press. Publikationens utgivning skall under överinseende av en nordisk parlamentarisk kommitté skötas under samverkan mellan fem redaktörer, en i varje land. Kostnaderna, som beräknas till 80.000 sv. kr, bör täckas genom statsanslag, fördelat på resp. länder efter antalet parlamentsledamöter.

Köpenhamn, Oslo och Stockholm i februari 1954.

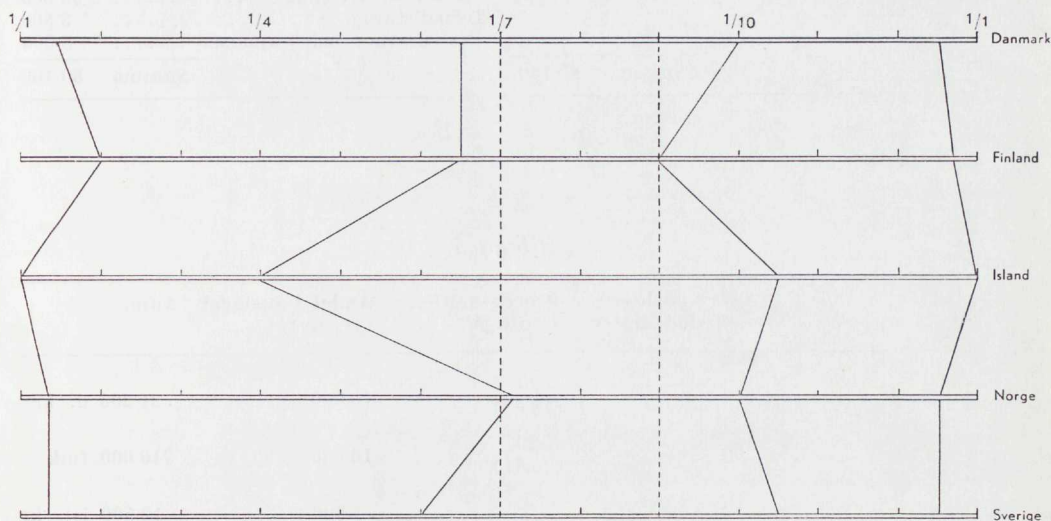
Bertel Dahlgaard C. O. Frietsch
Sigvald Kristensen

Nils Hönsvald Olof Rydbeck
Reidar Omang Rolf Edberg

/ Tryggve Byström

Bilaga 1.

Nedanstående sessionsdata representerar ett medeltal för åren 1946—52, varvid det har bortsetts från vissa oregelbundenheter under de första efterkrigsåren. Ingen hänsyn har tagits till vissa korta extrasessioner. Under vårsessionerna förekommer påskferier av växlande längd (1—3 veckor).

Bilaga 2.

	Danmark	Finland	Island	Norge	Sverige	Summa
Parlamentsledamöter ..	179	200	52	150	380	961
Offentliga institutioner	200	200	50	150	300	900
Press	200	200	25	250	300	975
Summa	579	600	127	550	980	2 836

Bilaga 3.

Tablå över tryckningskostnader (sättning, tryck, papper, omslag och bokbin-deriarbete), grundad på offert från Statens reproduktionsanstalt i Stockholm.

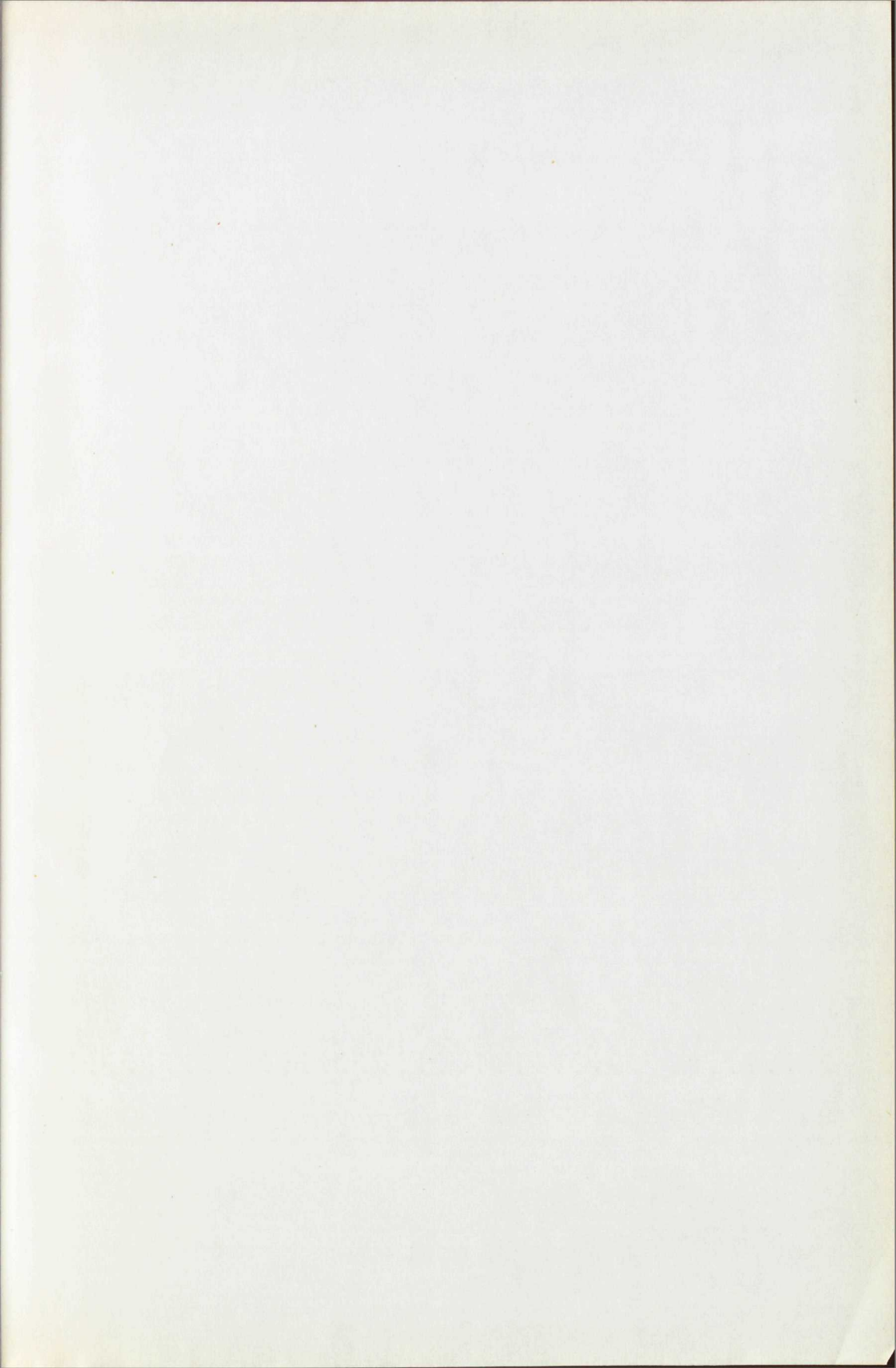
Exemplar	18 nr per år å 48 sidor	9 nr per år å 72 sidor
1 000	21 200 sv. kr.	15 600 sv. kr.
2 000	25 700 sv. kr.	18 900 sv. kr.
3 000	30 200 sv. kr.	22 200 sv. kr.
5 000	39 200 sv. kr.	28 700 sv. kr.

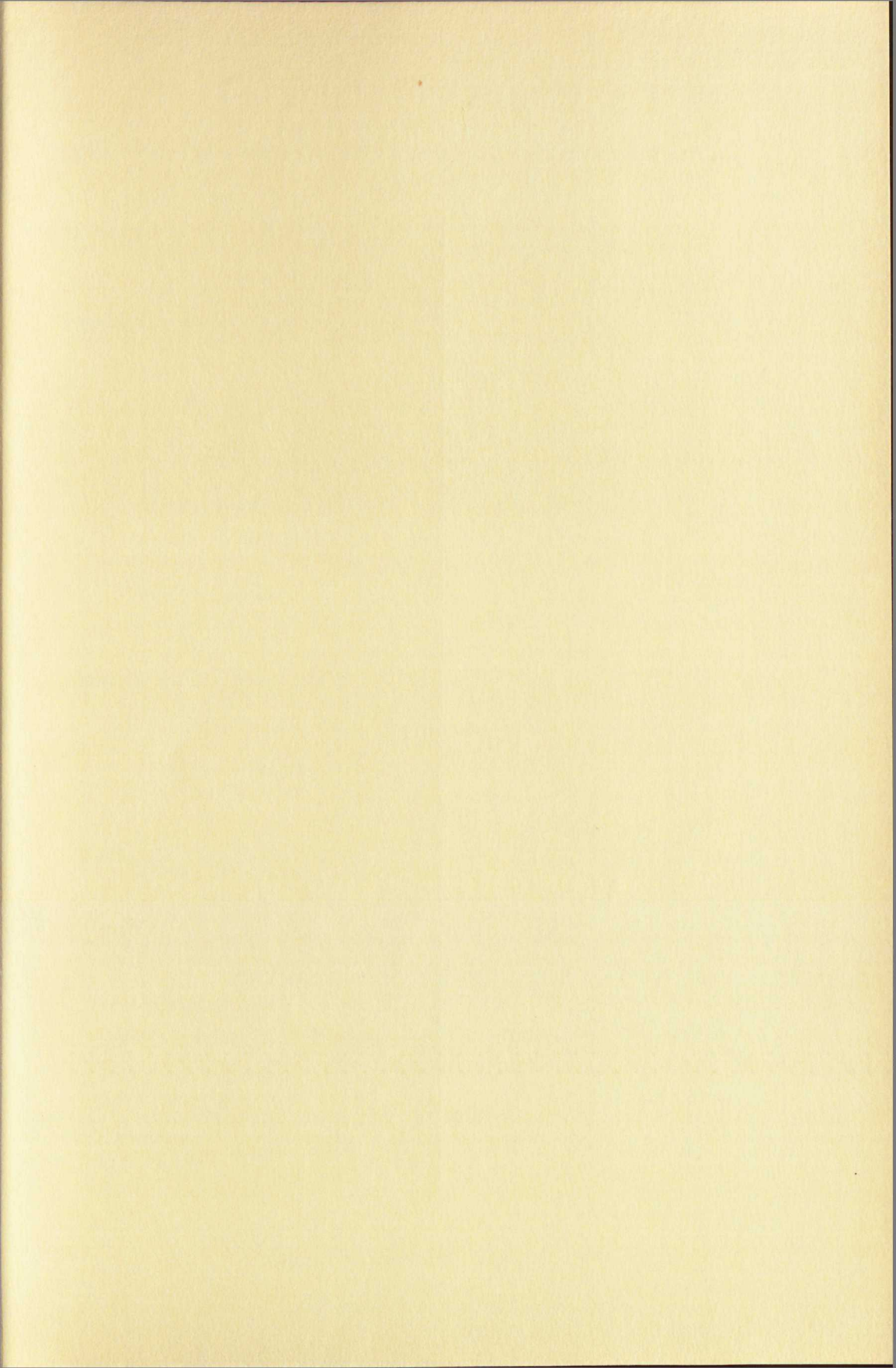
Bilaga 4.

Inkomster (i sv. kr)		Utgifter (i sv. kr)	
Försäljning	100	Tryckerikostnader (18 48-sid. nummer)	30 200
Anslag	80 000	Extranummer, övertidsarbete m.m.	3 400
		Redaktionskostnader	38 000
		Översättning	3 500
		Distribution och expenser	5 000
	Summa 80 100	Summa	80 100

Bilaga 5.

	Antal parlamentsledamöter	Procentuellt av samtliga	Andel i anslaget (sv. kr)	Anm.
Danmark	179	20 (18,63)	16 000	21 200 d. kr
Finland	200	20 (20,81)	16 000	710 000 fmk
Island	52	5 (5,41)	4 000	12 500 isl. kr
Norge	150	15 (15,61)	12 000	16 400 n. kr
Sverige	380	40 (39,54)	32 000	

Statens offentliga utredningar 1954

Systematisk förteckning

(Siffrorna inom klammer beteckna utredningarnas nummer i den kronologiska förteckningen.)

**Allmän lagstiftning. Rättsskipning.
Fångvård.**

Ärvedabalk. [6]

Statsförfattning. Allmän statsförvaltning.

Kommunalförvaltning.

Statens och kommunernas finansväsen.

Politi.

Nationalekonomi och socialpolitik.

Bostadskollektiva kommittén. 2. Kollektivhus. [3]
Socialförsäkringsutredningen. 2. Moderskapsförsäkring m. m. [4]
Vården vid ungdomsvårdsskolorna. [5]

Hälso- och sjukvård.

Allmänt näringsväsen.

Fast egendom. Jordbruk med binäringar.

Vattenväsen. Skogsbruk. Bergsbruk.

Industri.

Handel och sjöfart.

Kommunikationsväsen.

Bank-, kredit- och penningväsen.

Försäkringsväsen.

**Kyrkoväsen. Undervisningsväsen.
Andlig odling i övrigt.**

Svensk namnbok 1954. [1]
Musikliv i Sverige. Betänkande med förslag till åtgärder för att främja det svenska musiklivets utveckling. [2]

Försvarsväsen.

Utrikes ärenden. Internationell rätt.

Nordiska parlamentariska kommittén. 6. Upphävande av all passkontroll vid gränserna mellan de nordiska länderna. [7]
Betänkande om utgivande av en nordisk parlamentarisk tidskriftspublikation. [8]